

บทที่ 11

พฤติกรรมผิดปกติทางเพศกับกฎหมาย

เนื่องจากการจัดแบ่งกลุ่มโรคขององค์การอนามัยโลกฉบับล่าสุด (International Statistical Classification of Diseases and Related Health Problems-ICD 10-1922) ซึ่งมีผลให้ใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2536 ได้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดแบ่งกลุ่มโรคต่างๆ ใหม่ และแตกต่างไปจากเดิม กลุ่มโรคที่จัดอยู่ในหมวดคามวิตถารเดิม ได้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ความผิดปกติในการรับรู้เพศของตัวเอง (Gender identity disorders)
2. ความผิดปกติในพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จความใคร่ (Disorders of sexual preference)
3. ความผิดปกติทางจิตและทางพฤติกรรม เกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศ (Psychological and behavioural disorders associated with sexual development)

ความผิดปกติทั้ง 3 กลุ่มข้างต้น ถูกจัดรวมอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่า ความผิดปกติของบุคลิกภาพและพฤติกรรมในผู้ใหญ่ (Disorders of adult personality and behaviour) พฤติกรรมดังกล่าว อาจเป็นพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย สำหรับในบางประเทศและก็มีความเสี่ยงที่จะทำผิดกฎหมายของประเทศไทยเราอยู่ด้วย รวมทั้งพฤติกรรมบางอย่างอาจเกี่ยวข้องกับกฎหมายอยู่ด้วย และเพื่อให้ นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ได้ว่าพฤติกรรมใดเกี่ยวข้องกับกฎหมายเรื่องใด ในบทนี้จะได้แบ่งหัวข้อการศึกษาเป็นตอนๆ ดังนี้

- ตอน 1 ประเภทต่างๆ ของพฤติกรรมผิดปกติทางเพศ
- ตอน 2 กฎหมายกับพฤติกรรมผิดปกติทางเพศ
- ตอน 3 กะเทยกับกฎหมาย

ตอน 1 ประเภทต่างๆ ของพฤติกรรมผิดปกติทางเพศ
พฤติกรรมผิดปกติทางเพศ แบ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้
กลุ่ม 1 ความผิดปกติในการรับรู้เพศของตนเอง ได้แก่

1.1 หลงเพศ (Transsexualism)

คำว่า Transsexualism นี้มีผู้นำมาใช้เมื่อปี ค.ศ. 1953 (พ.ศ. 2496) ซึ่งต่อมาก็เป็นที่ยอมรับกันต่อมา ซึ่งพวกนี้เดิมถือกันว่าเป็นรักร่วมเพศกลุ่มหนึ่ง พวกนี้ได้แก่พวกที่มีความรู้สึกว่าคุณเป็นเพศที่ตรงกันข้ามกับเพศของคนอย่างแท้จริง โดยพวกเขาจะรู้สึกว่าคุณสภาพร่างกายของเขานั้นถูกสร้างขึ้นมามีอย่างผิดพลาด พวกนี้จะแต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามกับเพศของคนตลอดเวลา (Transvestism) และมีความรู้สึกนึกคิดและจิตใจเป็นเพศตรงข้ามกับตน และเนื่องจากยังไม่มีผู้บัญญัติศัพท์นี้ในภาษาไทย ผู้เขียนเคยเสนอเรียกว่าพวก หลงเพศ และในหนังสือนี้ก็ใช้คำนี้ตลอดไป และคำว่า “หลง” ในที่นี้ผู้เขียนใช้ในความหมายว่า “เข้าใจผิด” (เช่นเดียวกับ คำว่า หลงทาง) ไม่ได้ใช้ในความหมายว่า “หลงไหล” ดังนั้น หลงเพศ อาจแปลตามตัวว่า หลงเข้าใจผิดในเพศของตนคือชายที่หลงคิดว่าตนเป็นหญิง หรือหญิงที่หลงคิดว่าตนเป็นชาย และพวกนี้มีความประสงค์อย่างแรงกล้าที่จะเปลี่ยนเพศของตนให้เป็นไปตามที่เขาคิดเช่นนั้น คือ ต้องการให้แพทย์ทำการผ่าตัดเปลี่ยนเพศให้

ความเชื่ออย่างฝังใจว่าเพศของตนเป็นเพศตรงข้ามกับลักษณะทางร่างกายนี้ไม่ใช่การหลงผิดซึ่งเป็นอาการของโรคจิต แต่เป็นความเชื่ออย่างฝังใจ ดังนั้นพวกหลงเพศนี้แม้ว่าจะไม่ได้เป็นโรคจิต เพราะมีสภาพจิตปกติ แต่ถือว่าภาวะทางจิตใจเช่นนี้เป็นโรคอย่างหนึ่งคือ โรคหลงเพศเมื่อถือว่าเป็นโรค บุคคลกลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการรักษา ซึ่งต่างกับรักร่วมเพศที่ไม่จำเป็นต้องรักษา

การรักษาให้เขาเปลี่ยนความเชื่อและเปลี่ยนความรู้สึกมาเป็นเพศเดิมของเขาทำได้ยากมาก และไม่ค่อยได้ผล เพราะความรู้สึกหลงเพศนี้จะเริ่มเกิดขึ้นมาตั้งแต่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น และพวกนี้จะมีพฤติกรรมที่ไม่ยอมรับเพศของคนตลอดมา ดังนั้นการรักษาที่จะช่วยลดความวิตกกังวลทางจิตใจของเขาให้ได้ผลก็คือช่วยให้เขาได้เป็นเพศที่ต้องการ โดยการให้ฮอร์โมนและการผ่าตัดแปลงเพศใหม่ ซึ่งเป็นวิธีการรักษาที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน พวกหลงเพศนี้พบได้น้อยกว่ารักร่วมเพศมาก

การแปลงเพศกับปัญหากฎหมาย เนื่องจากมีการผ่าตัดแปลงเพศจากชายเป็นหญิง หรือจากหญิงเป็นชายในการรักษาภาวะ “หลงเพศ” ดังกล่าวเกิดขึ้นในบางประเทศจึงได้มีการปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้คนที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศใหม่นี้ ได้ขอเปลี่ยนเพศทางกฎหมายได้ด้วย

ในประเทศไทยเคยมีคดีผู้ที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศจากเพศชายเป็นเพศหญิง แล้วไปขอเปลี่ยนเพศต่อนายทะเบียน เพื่อแก้ไขเอกสารทางทะเบียน ปรากฏว่านายทะเบียนไม่อาจแก้ไขให้ได้จึงได้ยื่นคำร้องต่อศาล ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์สั่งยกคำร้อง ผู้ร้องยื่นฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยไว้ในคำพิพากษาฎีกาที่ 157/2524 ดังนี้ “เพศของบุคคลธรรมดา กฎหมายรองรับและถือเอาตามเพศที่กำหนดมา และคำว่าหญิงในพจนานุกรมหมายถึง คนที่ออกลูกได้ผู้ร้องถือกำเนิดมาเป็นชายและรับว่าไม่สามารถมีบุตรได้ ทั้งไม่มีกฎหมายรับรองให้สิทธิผู้ร้องขอเปลี่ยนเพศที่ถือกำเนิดมาได้ ที่ศาลล่างทั้งสองพิจารณาและยกคำร้องของผู้ร้องนั้นชอบแล้วฎีกาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น จึงพิพากษาขึ้น”

เมื่อกฎหมายไม่ยอมรับรองเพศที่เปลี่ยนใหม่ ผู้ที่ได้รับการแปลงเพศแล้วก็จะมีปัญหาทางสังคมที่ไม่อาจใช้ชีวิตในเพศใหม่ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้นจึงไม่อาจจดทะเบียนสมรสได้ตามเพศใหม่

สำหรับชายที่แปลงเพศเป็นหญิง เมื่อกฎหมายไม่ยอมรับเป็นหญิงแม้จะมีอวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกที่ตกแต่งขึ้นใหม่ทำหน้าที่อวัยวะของหญิงได้ ก็ยังไม่อาจเป็นผู้เสียหายในคดีความผิดทางเพศต่อไปนี้ได้

- ความผิดเกี่ยวกับการข่มขืน
- ความผิดเกี่ยวกับการเป็นกระทำความผิดเพื่อการค้า
- ความผิดฐานพาหญิงไปเพื่อการอนาจาร

1.2 ลักเพศ (Dual-role transvestism)

ลักเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงโดยการแต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามกับเพศของตัวเองแล้วทำให้มีความสุขความพอใจทางเพศเกิดขึ้น พบได้ทั้งชายและหญิง แต่ในชายพบได้มากกว่าหญิง เพราะหญิงที่แต่งตัวนุ่งกางเกงและสวมเสื้ออย่างชายนั้น ดูไม่ค่อยเป็นของแปลกนักเราจึงไม่อาจทราบได้ว่าหญิงผู้นั้นจะแต่งตามแฟชั่นหรือแต่งตามความสะดวกสบาย หรือมีความสุขพอใจทางเพศจากการแต่งตัวนั้นด้วย ซึ่งต่างกับชายที่แต่งตัวเป็นหญิงด้วยเครื่องแต่งกายหญิงที่มีสีสันสวยงาม อันทำให้เห็นได้ชัดเจนว่ามีพฤติกรรมที่ผิดไปจากธรรมดา

ความสุขทางเพศที่เกิดจากการที่ได้แต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามนั้น เนื่องมาจากการถือเอาเสื้อผ้าเป็นสัญลักษณ์ทางเพศ (Erotic Symbolism) ของเขา เช่นเดียวกับพวกพอใจทางเพศกับวัตถุ (Fetishism) ซึ่งถือสิ่งของเป็นสัญลักษณ์ทางเพศ

พวกลักเพศชาย จะยึดถือเสื้อผ้าสตรีเป็นสัญลักษณ์แห่งความสุขทางเพศ การสวมใส่เสื้อผ้าสตรีที่สวยงามทำให้มีความสุข ลักเพศชายพวกนี้ อาจจะแต่งตัวเป็นหญิง

เมื่ออยู่คนเดียวในห้อง หรือบางรายอาจจะสวมเสื้อผ้าสตรีอยู่ชั้นในแล้วสวมชุดของชายทับภายนอก ลักษณะพวกนี้มีความพอใจเกิดขึ้นเพียงได้แต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามเท่านั้น ซึ่งอาจเรียกว่า เป็นพวกลักษณะธรรมดา (Simple Transvestism)

สำหรับผู้ที่แต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามอย่างเปิดเผยและแต่งอยู่เป็นประจำนั้น อาจไม่ใช่ลักษณะธรรมดา แต่เป็นพวกหลงเพศและรักร่วมเพศที่แสดงออกโดยการแต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามนี้ด้วย ลักษณะพวกนี้เป็นเพียงอาการของพวกหลงเพศและรักร่วมเพศเท่านั้น เรียกว่าลักษณะที่เป็นอาการ (Symptomatic transvestism)

ลักษณะนี้เป็นความผิดปกติที่เกิดขึ้นตั้งแต่ในระยะเริ่มเข้าวัยหนุ่มสาว บางคนมีความรู้สึกตั้งแต่จำความได้ว่าเขาเป็นหญิงที่อยู่ในร่างกายของชาย แต่พวกนี้ไม่รู้สึกลอยอก เปลี่ยนเพศรุนแรงเหมือนพวกหลงเพศ บางคนอาจจะแต่งตัวเป็นหญิงและเปลี่ยนบุคลิก กิริยาท่าทางเป็นหญิงไปเลยโดยที่ยังมีอวัยวะเพศชายอย่างสมบูรณ์ มีรายหนึ่งจากหนังสือของ Walker (1968) เป็นลักษณะที่มีประวัติน่าสนใจมากคือเป็นลักษณะชายวัยกลางคนแต่งงานแล้ว มีบุตร 2 คน เมื่อเขากลับจากทำงานมาอยู่ที่บ้านจะแต่งตัวเป็นหญิงตลอดเวลา ซึ่งภรรยา เขาก็ยินยอม เขาอยู่กับครอบครัวอยู่หลายปีจนมีบุตรพอเพียงแล้ว และภรรยาก็มีอายุเข้าวัย กลางคนแล้ว เขาจึงเดินทางไปต่างประเทศเพื่อให้แพทย์ดอง (Castrate- การผ่าตัดเอาลูกอัณฑะ ออก การผ่าตัด เช่นนี้ในประเทศอังกฤษถือว่าผิดกฎหมาย) และได้รับฮอร์โมนเพศหญิง เพื่อให้ได้ด้านมโตะขึ้นและหนวดหมดไป แล้วก็กลับมาอยู่กับภรรยาอย่างเดิม แต่ไม่ได้มีความสัมพันธ์ทางเพศอย่างสามีภรรยาอีกต่อไป การแต่งตัวเป็นหญิงของเขาทำให้ชาวบ้านใกล้เคียง เข้าใจว่า ทั้งสองเป็นเพื่อนหญิงวัยกลางคนที่อยู่ร่วมบ้านเดียวกัน

ลักษณะนี้ถ้าเป็นการแต่งตัวอยู่ในบ้านส่วนตัวก็ไม่มีกฎหมายบัญญัติว่าเป็น ความผิด แต่ถ้าชายแต่งตัวเป็นหญิงไปอยู่ตามที่สาธารณะ และมีพฤติกรรมบางอย่างด้วยหรือ อาจไปอยู่ในสถานที่ที่ถือได้ว่าเป็นสถานค้าประเวณีก็อาจมีความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีได้

กลุ่ม 2 ความผิดปกติในพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่

ความผิดปกติในกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่เดิมเรียกว่า ความเบี่ยงเบนทางเพศ (Sexual Diviation) หรือที่ผู้เขียนเคยใช้คำในภาษาไทยว่า กามวิถดการ ปัจจุบันไม่ค่อยมีคนนิยมใช้ กลุ่มนี้ได้แก่

2.1 การแสดงความรักทางเพศกับวัตถุ (Fetishism)

การพอใจทางเพศกับวัตถุนี้ เป็นพฤติกรรมที่เป็นกามวิถดการอย่างหนึ่ง ซึ่งพบใน ผู้ชายเท่านั้น คนที่เป็นกามวิถดการแบบนี้ จะมีความรู้สึกพอใจและมีความสุขทางเพศกับ

สิ่งของบางอย่างที่เขาถือเอาเป็นสัญลักษณ์ทางเพศหรือเป็นเครื่องหมายแห่งความรักสำหรับเขาของเหล่านี้สำหรับคนทั่วไปอาจเห็นเป็นของธรรมดา แต่สำหรับบุคคลพวกนี้ถือว่ามีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องหมายหรือตัวแทนที่จะทำให้เขาเกิดอารมณ์ที่มีความพึงพอใจทางเพศของเหล่านี้อาจได้แก่ ของใช้ เช่น ยกทรง กางเกงใน ผ้าเช็ดหน้า ถุงเท้า ผ้าคลุมผม กระโปรง หรืออาจจะเป็นเครื่องประดับ เช่น ต่างหู เข็มกลัด โบติดผม หรืออาจจะเป็นส่วนของร่างกายหญิง เช่น ปอยผม น่อง ต้นขา เป็นต้น

พฤติกรรมของกามวิตถารพวกนี้คือการสะสมของเหล่านั้นไว้ โดยไปหามาจากที่ต่างๆ ซึ่งเป็นการแอบขโมยของผู้อื่นมา ดังตัวอย่างคดีที่หนังสือพิมพ์รายวันฉบับหนึ่งลงข่าวว่า ชายผู้หนึ่งขโมยยกทรงหญิงในหมู่บ้านของตัวเองมาสะสมไว้เป็นจำนวนมาก เพื่อความพอใจทางเพศและพวกนี้ก็จะเกิดอารมณ์เพศโดยนำของนั้นมาลูบไล้สัมผัส กอดจูบ และกระทำการสำเร็จความใคร่ (Masturbation) พร้อมกันไป

กามวิตถารพวกนี้จึงถูกต้องหากศีลภรรยาอยู่เสมอ

การแสดงออกทางเพศจากการสวมใส่เสื้อผ้าของเพศตรงข้าม (Fetishistic Transvestism) การนำเสื้อผ้าของเพศตรงข้ามมาสวมใส่แล้วเกิดอารมณ์เพศ เมื่อสำเร็จความใคร่แล้ว จะถอดเสื้อผ้าของเพศตรงข้ามนั้นออกเลย บางที่เรียกว่า Transvestic Fetishism จะต่างจากหลงเพศที่เอาเสื้อผ้าของเพศตรงข้ามมาสวมใส่แต่อาจเป็นอาการเริ่มแรกของพวกหลงเพศก็ได้

2.2 การชอบโชว์อวัยวะเพศ (Exhibitionism)

กามวิตถารประเภทนี้คือการมีความสุขทางเพศจากการเปิดอวัยวะเพศของตนให้ผู้อื่นซึ่งเป็นคนแปลกหน้าเห็น พวกที่เป็นกามวิตถารประเภทนี้เรียกว่า พวกชอบโชว์อวัยวะเพศ (Exhibitionist) พบได้ในเพศชายเป็นส่วนใหญ่ เพศหญิงพบได้น้อยมาก แต่ก็เคยมีรายงานในวารสารการแพทย์ (Cabanis 1972)

พวกชอบโชว์อวัยวะเพศนี้ ถ้าพบว่าผู้ที่เห็นอวัยวะเพศของตนมีอาการตกใจหรือหวาดกลัวจะมีความสุขทางเพศมากขึ้น บางรายขณะเปิดอวัยวะเพศ อวัยวะเพศจะแข็งตัวและบางรายจะกระทำการสำเร็จความใคร่ไปพร้อมๆ กัน พฤติกรรมของพวกนี้จะพบได้ตามสวนสาธารณะ โดยจะเปิดอวัยวะเพศของตนออกเมื่อหญิงสาวผ่านไปมา บางรายแก้มั่งทำลิ้มรูดชิปหรือลิ้มกลัศกระคุมกางเกง เดินไปตามถนน บางรายเปิดอวัยวะบริเวณใกล้หอกหักสตรี หรือใกล้สถานທີ່ที่หญิงนั่งทำงานอยู่ซึ่งจะมองเห็นได้ บางรายกระทำการในกลางคืนโดยเปิดอวัยวะเพศแล้วใช้ไฟส่องที่อวัยวะเพศของตน

การโง้วอวัยวะเพศของคนพวกนี้อาจมีสิ่งที่มากระตุ้นให้เกิดอารมณ์ที่จะอวด สิ่งที่มากระตุ้นได้แก่ รูปร่าง หน้าตาของเพศตรงข้าม ลักษณะของผม เสื้อผ้าของเพศตรงข้าม ที่พบเห็น การกระทำเช่นนี้ผู้กระทำรู้ตัวดี และรู้ว่าเป็นความประพฤติที่น่าละอาย แต่ไม่สามารถหักห้ามใจได้ เพราะความสุขทางเพศที่เกิดขึ้นมากกว่าความสุขจากการร่วมเพศเสียอีก

กามวิตถารพวกนี้มักจะเป็นคนจ้อขย เจ็บขริม ไม่มั่นใจตนเอง อาการจะเกิดขึ้นหลังจากเริ่มเป็นหนุ่มแล้ว และแม้ว่าคนพวกนี้จะมีครอบครัว ก็จะไม่ทำให้การอวดอวัยวะเพศนี้หายไป

2.2.1 *สาเหตุ* เนื่องจากคนพวกนี้รู้สึกว่าคุณไม่ป็นชายพอจึงต้องพยายามแสดงอวัยวะเพศของตนออกมาเพื่อให้เกิดความสนใจจากผู้อื่น พฤติกรรมโง้วอวัยวะเพศนี้ บางรายอาจเป็นอาการของโรคของสมองบางอย่าง เช่นการโง้วอวัยวะเพศในขณะที่เป็นลมชัก (Epileptic attack) ในพวกนี้ถ้ารักษาโรคที่เป็นหายอาการโง้วอวัยวะเพศนี้จะหายไป

2.2.2 *การชอบพูดจาหยาบโหลน* คนที่ชอบพูดจาหยาบโหลนต่อผู้อื่น ในตำราบางเล่มถือว่าเป็นพวกชอบโง้วอวัยวะชนิดหนึ่งเหมือนกัน (Verbal exhibitionst) พวกนี้มักจะใช้โทรศัพท์เป็นเครื่องมือ แล้วโทรศัพท์ไปตามที่ต่างๆ เมื่อผู้หญิงมารับจะพูดจาหยาบโหลนและชักจูงเป็นทำนองขอร่วมเพศ เป็นต้น

2.3 การเป็นนัก ถ้ำมอง (Voyeurism or scopophilia)

กามวิตถารประเภทนี้หมายถึงการเกิดความสุขทางเพศจากการแอบดูร่างเปลือยหรือดูการร่วมเพศของคนอื่นและพวกที่เป็นนักถ้ำมอง (Voyeur) นี้จะพบได้ในวัยหนุ่มสาวมากกว่าวัยสูงอายุ พวกนี้เมื่อแอบดูจะทำการสำเร็จความใคร่ไปพร้อมกัน ความอยากดูในคนพวกนี้มีมากจนไม่อาจยับยั้งได้ ทำให้เกิดความสุขที่เจาะไช ผ่าห้อง หน้าต่างหรือห้องน้ำของคนอื่น

นักถ้ำมองส่วนใหญ่เป็นชาย หญิงพบได้น้อยมาก ชายบางคนดูร่างเปลือยของเพศชายด้วยกันมากกว่าที่จะดูร่างเปลือยของเพศหญิง พวกนี้จึงชอบอ่านนิตยสารที่เกี่ยวกับชาย เกี่ยวกับการเพาะกายเหล่านี้ นอกจากนั้นอาจจะชอบดูการแสดงระบำโป๊ที่แสดงโดยผู้ชาย ในสถานที่ที่พวกกรักร่วมเพศไปสังสรรค์กัน พวกนี้เรียกว่านักถ้ำมองโฮโม (The homosexual Voyeur)

2.4 การมีความต้องการทางเพศกับเด็ก (Pedophilia)

กามวิตถารพวกนี้ ได้แก่ การที่ผู้ใหญ่จะเกิดอารมณ์สุขทางเพศกับเด็กที่ยังไม่ถึงวัยหนุ่มสาว และอาจจะป็นเด็กเพศเดียวกันหรือต่างเพศก็ได้ พวกนี้เรียกว่าพวก

ชอบเด็ก (Pedophilia) คนพวกนี้ส่วนมากเป็นชาย หญิงพบน้อย พฤติกรรมของคนพวกนี้อาจจะเอาวัยวะเพศให้เด็กลูกคล่า หรือจับต้องวัยวะเพศของเด็ก เอาวัยวะเพศไปเสียดสีร่างกายของเด็กจนสำเร็จความใคร่หรือให้เด็กใช้มือสำเร็จความใคร่ให้ สำหรับพวกที่มีความรู้สึกรุนแรงอาจจะถึงขนาดทำการร่วมเพศกับเด็กหรือร่วมเพศทางทวารหนักของเด็ก

2.5 ซาดิสม์และเมโสคิสม์ (Sadism and Masochism)

ซาดิสม์ หมายถึง การเกิดความพอใจทางเพศจนถึงขนาดสำเร็จความใคร่ (Orgasm) เนื่องจากการทำร้ายให้คู่ร่วมเพศเกิดความเจ็บปวดไม่ว่าทางร่างกายหรือจิตใจ กามวิตถารพวกนี้เกิดขึ้นกับเพศชายเป็นส่วนใหญ่ การทำร้ายคู่ร่วมเพศมีตั้งแต่ทุบตี หยิกข่วน แทะ ฟันด้วยอาวุธจนถึงขนาดรุนแรง เช่น ฆ่าให้ตายแล้วผ่าท้อง ล้วงควักวัยวะภายในออกมา เป็นต้น

พวกที่เป็นซาดิสม์เราเรียกว่า ซาดิสม์ (Sadist) พวกนี้อาจมีทั้งพวกที่มีสมรรถภาพทางเพศ (Potent) และพวกที่ไม่มีสมรรถภาพทางเพศ (Impotent) ซึ่งไม่สามารถร่วมเพศได้ พวกร่วมเพศได้ การร่วมเพศของเขาจะไม่ทำให้เกิดความพอใจจนสำเร็จความใคร่ได้ นอกจากต้องมีการทำร้ายและทรมานคู่ร่วมเพศ ส่วนพวกที่ไร้สมรรถภาพทางเพศซึ่งพบได้บ่อยกว่าจะไม่ทำการร่วมเพศ แต่จะทำร้ายอย่างรุนแรง เช่น บีบคอ เขี่ยนติด้วยแส้ ใช้มีดแทงหรือกรีดตามร่างกายแทนการร่วมเพศ แต่วัตถุประสงค์สำคัญของการกระทำของพวกซาดิสม์นั้น ไม่ได้ต้องการทรมานทำร้ายผู้อื่น แต่เขารู้สึกว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการกระตุ้นอารมณ์เพศของตนให้เกิดความพอใจทางเพศได้

เมโสคิสม์ (Masochism) หมายถึง การเกิดความพอใจทางเพศจนถึงขนาดสำเร็จความใคร่เมื่อได้รับความเจ็บปวดไม่ว่าจะโดยทางร่างกายหรือจิตใจ ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับซาดิสม์และพบได้บ่อยกว่าซาดิสม์ พวกที่เป็นเมโสคิสม์เราเรียกว่า เมโสคิสต์ (Masochist) ซึ่งพบได้ทั้งหญิงและชาย

เมโสคิสต์บางรายทำตนเองให้เกิดความเจ็บปวด ในขณะที่เดียวกันก็สำเร็จความใคร่ไปพร้อมกัน เช่น มีการใช้เชือกรัดคอหรือใช้ผ้าพันคอหรือผูกคอห้อย ในขณะที่สำเร็จความใคร่ไปด้วยหรือบางรายใช้สายไฟฟ้าพันวัยวะเพศ แล้วปลั๊กกระแสไฟเข้าไปด้วย การกระทำเหล่านี้บางครั้งอาจเกิดอุบัติเหตุทำให้เกิดการตายขึ้นได้ ซึ่งมีรายงานปรากฏอยู่เสมอ

กามวิตถารทั้ง 2 ประเภทนี้ อาจเกิดขึ้นในคนคนเดียวทั้ง ในขณะเดียวกันหรือคนละคราวก็ได้จึงเรียกรวมกันว่า Sadomasochism

2.5.1 สาเหตุ นักจิตวิทยาเชื่อกันว่า ความก้าวร้าว จะพบได้ในคนทุกคน เพราะ ความก้าวร้าวเป็นพลังดั้งเดิมซึ่งสัมพันธ์กับสัญชาตญาณของการปกป้องคุ้มครองตนเอง และความก้าวร้าวนี้เป็นสาเหตุหนึ่งของกามวิตถารทั้ง 2 ประเภทนี้ นอกจากนั้นเหตุการณ์บางอย่างจะนำส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ไปพบกับความโหดร้ายและความทุกข์ทรมานตั้งแต่ยุคป่าเถื่อนดึกดำบรรพ์จนถึงยุคปัจจุบันทำให้ความรุนแรงเหล่านั้นแฝงอยู่ในจิตใจของมนุษย์ อยู่แล้ว เมื่อความก้าวร้าว ความรุนแรงดังกล่าวมามีความสัมพันธ์กับกามารมณ์ด้วยแล้ว ก็ยังจะทำให้เป็นสาเหตุให้เกิดกามวิตถารดังกล่าวได้

สำหรับบางคนมีความเห็นว่ากามวิตถารทั้ง 2 ประเภทนี้ เป็นการแสดงออกของความรู้สึกที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก ซึ่งอาจเคยเกิดความพอใจทางเพศเมื่อตอนถูกครุฑีกันก็ได้

บางคนอาจกล่าวว่าพฤติกรรมกามวิตถาร 2 ประเภทนี้ เป็นลักษณะที่แสดงออกโดยขยายขนาดความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นบ้างเล็กน้อยในช่วงที่มีการสำเร็จความใคร่ ในระหว่างการร่วมเพศตามธรรมดา ให้ปรากฏเกินความเป็นจริงไป

2.5.2 ฆาตกรชาดิสัม พวกชาดิสัมและเมโสคิสท์ส่วนมากจะพบชนิดที่เป็นไม่รุนแรง ชาดิสัมประเภทที่ฆ่าคนหรือเป็นฆาตกร การกระทำของเขาจะเกิดขึ้นทันทีทันใด โดยไม่มีการเตรียมการก่อน และจะทำซ้ำแบบเดิมอยู่เสมอ ลักษณะการกระทำของเขาอาจประมวลได้ดังนี้

(1) การฆาตกรรมจะเกิดขึ้นเมื่อมีความรู้สึกทางเพศเกิดขึ้นเป็นครั้งคราว โดยไม่อาจยับยั้งได้ (Periodic pathological compulsive sex lust)

(2) การกระทำของเขาใช้วิธีรุนแรงคือใช้แทง ใช้เฉือนและกัดเด้านม กัดบริเวณอวัยวะเพศ บางรายคลุ่เลือดกินเข้าไปด้วย หรืออาจกินเนื้อเหยื่อที่ถูกฆ่าด้วย

(3) มีการสำเร็จความใคร่หลังจากทำร้ายเหยื่อแล้วบางราย การสำเร็จความใคร่อาจมีลักษณะเป็นการสำเร็จความใคร่ในจินตนาการโดยไม่มีการหลั่งน้ำอสุจิก็ได้

(4) มีอารมณ์ดุร้ายและมีความรู้สึกสับสน (Cataclysm of emotion and clouding of consciousness)

(5) เมื่อเหตุการณ์ผ่านไป ฆาตกรจะมีพฤติกรรมเหมือนคนปกติ จนกว่าจะเกิดการกระทำครั้งต่อไป

อย่างไรก็ดี พวกฆาตกรชาดิสท์นี้พบได้น้อย แต่ก็เป็นอันตรายแก่สังคมอย่างมาก

2.6 ความผิดปกติหลายอย่างรวมกัน (Multiple disorders) ความผิดปกติประเภทต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วบางคนอาจจะมีพฤติกรรมผิดปกติหลายอย่างในคนคนเดียวก็ได้

2.7 ความผิดปกติที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จความใคร่ กลุ่มอื่นๆ

นอกจากที่กล่าวแล้ว ก็มีพวกความผิดปกติประเภทเบ็ดเตล็ดอื่นๆ เช่น

พวกไอ้อวัยวะเพศถูไถร่างกายเพศตรงข้าม (Frotteurism or Frottage) กามวิถิตการประเภทนี้หมายถึงการเกิดความพอใจทางเพศเมื่อเอาอวัยวะเพศกดหรือเสียดสีกับร่างกายของเพศตรงข้าม ทั้งๆ ที่สวมเสื้อผ้าอยู่ เราเรียกว่านักถูไถ (Frotteur) พฤติการณ์ของนักถูไถ มักชอบเข้าไปในหมู่ชนที่เบียดเสียดกัน เช่น ในรถประจำทาง ในขณะที่เข้าโรงภาพยนตร์หรือออกจากโรงภาพยนตร์ ตลาดนัด สถานที่มีงานต่างๆ นักถูไถ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย พวกนี้พยายามหาโอกาสไปเบียดเพื่อเอาอวัยวะเพศไปเสียดสีร่างกายของหญิงที่ตนพอใจ และการเสียดสีนั้นจะทำให้สำเร็จความใคร่ด้วย

การมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ (Zoophilia or bestiality)

กามวิถิตการพวกนี้หมายถึง ความพอใจทางเพศที่เกิดจากการที่มีเพศสัมพันธ์กับสัตว์พฤติกรรมของคนพวกนี้แสดงออกโดยร่วมเพศกับสัตว์ทางอวัยวะเพศหรือทางทวารหนักของสัตว์ การให้สัตว์คูหรือเลียอวัยวะเพศของคน หรือคูหรือเลียอวัยวะเพศของสัตว์ เหล่านี้

จากรายงานของกินชีย์พบว่า ในอเมริกาเด็กหนุ่มที่เติบโตมาในชนบทที่เป็นเกษตรกรร้อยละ 40-50 รับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์และจำนวนนี้ร้อยละ 17 บอกว่าสำเร็จความใคร่ด้วย และในหญิงมีประมาณร้อยละ 3.6 และที่บอกว่าถึงขนาดสำเร็จความใคร่อย่างน้อยครั้งหนึ่งนั้นมีเพียงร้อยละ 0.5

กามวิถิตการแบบนี้อาจเกิดได้ชั่วคราวในวัยรุ่นแล้วหายไป ในหมู่ผู้ใหญ่อาจพบในพวกปัญญาอ่อนหรืออาจเป็นอาการของโรคทางจิตบางชนิดก็ได้

สัตว์ที่มีเพศสัมพันธ์กับคนเท่าที่มีในรายงานทางแพทย์ได้แก่ ปลูกสัตว์ เช่น ม้า วัว ควาย แพะ แกะ เป็ด ไก่ สัตว์เลี้ยงได้แก่สุนัข

การมีความต้องการทางเพศกับศพ (Necrophilia or necrophilism)

กามวิถิตการพวกนี้ หมายถึงการมีความสุขทางเพศที่เกิดจากการได้ร่วมเพศกับศพ ดังนั้นเพื่อหาโอกาสประกอบพฤติกรรมดังกล่าว พวกนี้มักจะทำงานที่เกี่ยวข้องกับศพ เช่น เป็นสัปเหร่อ เป็นผู้ดูแลสุสาน

บางคนที่เป็นกามวิถิตการประเภทนี้อาจมีความต้องการร่วมเพศกับศพที่ตายใหม่ๆ ดังนั้นจึงฆ่าเหยื่อของตนให้ตายเสียก่อน แล้วจึงร่วมเพศกับศพ

กามวิถิตการพวกนี้พบแต่ในผู้ชายและพบได้น้อย ความผิดปกติชนิดนี้เชื่อกันว่าเกิดจากความพยายามที่จะมีอำนาจเหนือคนอื่น ซึ่งแฝงอยู่ในจิตใจของเขา ความผิดปกติที่พบได้น้อยมากได้แก่

ความพอใจทางเพศที่เกิดจากการร่วมเพศกับคนแก่ (Gerontophilia) เป็นภาวะที่ตรงกันข้ามกับการมีความต้องการทางเพศกับเด็ก

การมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างสมาชิกในครอบครัวที่สืบสายเลือดเดียวกัน (Incest) เช่น พ่อกับลูกสาว พี่ชายกับน้องสาว พี่สาวกับน้องชาย เป็นต้น

ความพอใจทางเพศจะเกิดขึ้นเมื่อมีอุจจาระมีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศนั้นด้วย (Coprophilia) เช่น มีการถ่ายอุจจาระบนร่างกายของกลุ่มร่วมเพศ เป็นต้น

ความพอใจทางเพศจะเกิดขึ้นเมื่อมีปัสสาวะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศนั้นด้วย (Urolagnia) เช่น มีการถ่ายปัสสาวะรดกลุ่มร่วมเพศด้วย เป็นต้น

กลุ่ม 3 ความผิดปกติทางจิตและทางพฤติกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาการทางเพศ

ความผิดปกติในกลุ่มนี้ เกิดจากไม่เข้าใจในสถานะทางเพศของตนว่าตนเป็นเพศอะไร และมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับคนเพศเดียวกันหรือต่างเพศหรือทั้ง 2 เพศ ความเข้าใจที่ไม่แน่นอนดังกล่าวก่อให้เกิดความวิตกกังวลหรือความซึมเศร้า หรือก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเพศเปลี่ยนแปลงไป แต่ถ้าผู้นั้นแน่ใจว่าตนมีรสนิยมทางเพศกับเพศเดียวกันที่เรียกว่ารักร่วมเพศ (Homosexual) หรือรักต่างเพศ (Heterosexual) หรือทั้งสองเพศ (Bisexual) และตนเองเข้าใจดีแล้วพฤติกรรมรักร่วมเพศ (Homosexual) ดังกล่าว ก็ไม่ถือว่าเป็นความผิดปกติแต่อย่างใด ปัจจุบันรักร่วมเพศ ไม่จัดเป็นความผิดปกติทางจิตใจอย่างใดเลย

รักร่วมเพศ (Homosexuality)

คำว่า “โฮโม” ในที่นี้มาจากภาษากรีกแปลว่าเหมือนกัน (Homo ในภาษาละตินแปลว่าคน) ดังนั้น โฮโมเซกซ์ชวลหรือรักร่วมเพศ จึงหมายถึงพฤติกรรมทางเพศที่แสดงอารมณ์เพศต่อคนเพศเดียวกัน ซึ่งได้แก่ การแสดงอารมณ์ทางเพศระหว่างชายต่อชาย หรือหญิงต่อหญิง พฤติกรรมรักร่วมเพศนี้ ปรากฏในประวัติศาสตร์ของมนุษย์มาเป็นเวลานานแล้ว จากการที่มีผู้ศึกษาชุมชนกลุ่มต่างๆ ทั่วโลกพบว่าบางชุมชนถือว่ารักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่ต้องห้าม และผู้ประพฤตินั้นจะถูกลงโทษ แต่ในหลายชุมชนยอมรับว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติในบางชุมชนนั้น ยอมให้ชายแต่งตัวเป็นหญิง ไปอยู่ร่วมกับชายอีกคนหนึ่ง โดยทำหน้าที่ของผู้หญิงในครอบครัวทุกประการ สำหรับหญิงที่แต่งตัวเป็นชายและแสดงบทบาททางเพศแบบชายนั้น พบได้ในชุมชนจำนวนน้อยกว่า

นอกจากนั้นมีรายงานจากการสังเกตพฤติกรรมในสัตว์ว่า สัตว์ชั้นสูง เช่น ลิง จนถึงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เช่น ปลาโลมาและหนู มีพฤติกรรมทางเพศเกิดขึ้นทั้งในระหว่างเพศผู้และระหว่างสัตว์เพศเมียด้วยกัน สำหรับพฤติกรรมทางเพศในสัตว์เพศเมียด้วยกันนั้น

ไม่ปรากฏว่าพบได้แต่เฉพาะในช่วงฤดูกาลของการผสมพันธุ์เท่านั้น แต่อาจพบได้นอกฤดูกาลด้วย และปรากฏพฤติกรรมทางเพศเช่นนี้ เป็นครั้งคราว ดังนั้นจึงมีผู้เชื่อกันว่าสัตว์ที่เกิดมานั้นมีความเป็นเพศผู้และเพศเมียอยู่ในตัวแล้วทั้งสองอย่าง แต่ฮอร์โมนเพศหญิงจะเป็นตัวกระตุ้นความเป็นเพศเมียให้เด่นขึ้น เมื่อสัตว์อยู่นอกฤดูกาลผสมพันธุ์ฮอร์โมนเพศหญิงจะลดต่ำลงทำให้ความเป็นเพศผู้เด่นขึ้น สัตว์ตัวเมียจึงมีพฤติกรรมทางเพศกับเพศเมียด้วยกันดังกล่าวและพฤติกรรมในสัตว์ตัวเมียเช่นนี้จึงปรากฏเพียงเป็นครั้งคราว

รักร่วมเพศในคนนั้นคงยังมีผู้เข้าใจผิดกันอีกมากกว่าคนที่เคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ มาครั้งหนึ่งแล้ว ต้องเป็นรักร่วมเพศตลอดไป นี่เป็นความเข้าใจผิดที่สำคัญที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาของสังคมที่ไม่ถูกต้อง ความจริงพฤติกรรมรักร่วมเพศอาจเกิดขึ้นกับบุคคลเพียงชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราวแล้วหยุดไป และรักร่วมเพศนั้นเมื่อเกิดขึ้นแล้วผู้นั้นก็ยังคงมีความรู้สึกทางเพศกับบุคคลเพศตรงข้าม(Heterosexuality) ขณะเดียวกันด้วยก็ได้ เรียกพวกนี้ว่ารักทั้งสองเพศ (Bisexual)

1.1 สาเหตุ พฤติกรรมรักร่วมเพศในคนนั้น อาจมีสาเหตุได้ดังนี้

(1) สาเหตุทางชีววิทยา เนื่องจากมีผู้พบพฤติกรรมทั้งของรักร่วมเพศในสัตว์ดังได้อธิบายมาแล้ว จึงมีผู้เชื่อว่าสาเหตุประการหนึ่งน่าจะเป็นสาเหตุทางชีววิทยา เช่น จากกรรมพันธุ์ จากความผิดปกติของฮอร์โมน ซึ่งสาเหตุนี้พบได้น้อยมากในรักร่วมเพศในคน

(2) สาเหตุที่เกิดขึ้นภายหลัง มีหลายคนเชื่อว่าแม้ว่าเด็กจะเกิดมาโดยมีการทำงานของระบบประสาทเฉพาะตัวก็ตาม คงจะไม่สามารถเป็นตัวกำหนดได้ว่าเด็กคนใดจะเป็นรักร่วมเพศ ทั้งนี้ เพราะความรู้สึกที่จะแสดงเป็นเพศชายหรือเพศหญิงของคนนั้นมีขึ้นภายหลังเด็กเกิด ดังนั้นการแสดงออกทางเพศที่จะปรากฏขึ้นนั้น ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทางสังคมและประสบการณ์ส่วนตัวเป็นสำคัญ ในบางรายรักร่วมเพศเป็นผลที่เกิดจากเงื่อนไขทางจิตวิทยาที่สลับซับซ้อน โดยเฉพาะเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร แต่รักร่วมเพศในบางรายก็เกิดขึ้นเนื่องจากภาวะแวดล้อมธรรมดาๆ เท่านั้นเอง เช่น ผู้ต้องโทษที่ถูกขังอยู่แยกเพศกัน หรือบางรายอาจเข้าไปสมาคมในพวกรักร่วมเพศเพราะความรู้สึกต่อเพศตรงข้ามถูกกดเก็บเช่น บิดามารดาที่ลงโทษบุตรอย่างรุนแรง ในกรณีที่บุตรมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเป็นต้น

ความเชื่อที่ว่ารักร่วมเพศเกิดจากสาเหตุประการที่ 2 นี้มีผู้เชื่อกันมากและได้มีผู้ตั้งทฤษฎีอธิบายสาเหตุของรักร่วมเพศนี้ไว้หลายทฤษฎีด้วยกัน แต่เฉพาะทฤษฎีในทฤษฎีหนึ่งยังไม่อาจนำไปอธิบายถึงการเกิดรักร่วมเพศได้หมดทุกราย เพราะมีเหตุเกี่ยวข้องหลายอย่างที่มีอิทธิพลต่อการเกิดรักร่วมเพศซึ่งพอจะสรุปได้ดังต่อไปนี้ (Walker 1968)

ก. ความรู้สึกที่เป็นปฏิปักษ์ (Antagonism) ที่เกิดขึ้นในเด็กต่อบิดามารดาที่เป็นเพศตรงข้ามกับตน เช่น ในครอบครัวที่บิดามีอำนาจเด็ดขาดเหนือทุกคน (Domineering and autocratic) และใช้การตัดสินใจของคนแต่ผู้เดียวในการดำเนินการต่างๆ ภายในบ้าน เช่นนี้จะทำให้บุตรสาวเกิดความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อเพศชายทุกคน จึงเกิดรักร่วมเพศหญิงขึ้น ทำนองเดียวกัน ในครอบครัวที่มารดาเป็นใหญ่ใช้อำนาจเหนือทุกคน บุตรชายก็มีโอกาสเกิดรักร่วมเพศทำนองเดียวกัน

ข. ในครอบครัวที่บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันอยู่เป็นประจำ ทำให้บุตรเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อชีวิตที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับต่างเพศ (Heterosexual relationship) จึงหันไปมีชีวิตแบบรักร่วมเพศแทน

ค. เด็กชายหรือหญิงที่ถูกเลี้ยงดูมาโดยขาดความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเลยตั้งแต่วัยเด็ก อาจมีโอกาสร่วมเพศได้ง่ายกว่าเด็กที่เติบโตขึ้นมาโดยการติดต่อสัมพันธ์กับเด็กทั้งสองเพศ

ง. การทะเลาะวิวาทที่เกิดขึ้นเป็นประจำระหว่างพี่น้องต่างเพศกันที่แข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน จะทำให้มีโอกาสร่วมเพศไม่เข้าใจและเกิดการเกลียดชังระหว่างเพศขึ้นจะเป็นเหตุนำไปสู่รักร่วมเพศได้

จ. จากที่บิดามารดาแสดงออกอย่างเปิดเผยถึงความรักความต้องการลูกผู้ชายหรือลูกผู้หญิงอาจมีผลทำให้ลูกของเขาเกิดนิยมนิยมชอบในเพศที่บิดามารดาต้องการนั้นอันจะมีส่วนที่จะทำให้จิตใจของเด็กที่จะพัฒนาไปสู่ชีวิตรักร่วมเพศซ้ำออกไป

1.2 พฤติกรรมรักร่วมเพศ การแสดงออกของพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นมีมากน้อยต่างกันหลายระดับ พวกที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพียงอย่างเดียวโดยสิ้นเชิงโดยไม่มีความรู้สึกไม่มีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเลย (Exclusively homosexuality) มีน้อย ส่วนมากเป็นพวกที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในขณะที่ยังมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามด้วย (Bisexuality) และความต้องการแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศของคนพวกนี้มีความแตกต่างกันออกไป ซึ่ง อาจแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มคือ

(1) มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นครั้งคราว
(2) มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเป็นประจำ
เท่าๆ กัน

(3) มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นส่วนใหญ่มักมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามเป็นครั้งคราวเท่านั้น นอกจากนั้นพฤติกรรมรักร่วมเพศในคนหนึ่งๆ ก็อาจเปลี่ยนแปลงไปจากความต้องการมากไปเป็นความต้องการน้อยหรือจากความต้องการแสดงออกน้อยเป็นมากก็ได้

การแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศระหว่างผู้ชาย ได้แก่ การเส้าโลม กอดจูบ ใช้มือสัมผัสห้วนม หรือใช้มือกระตุ้นอวัยวะเพศและสำเร็จความใคร่ให้กันและกัน (Mutual masturbation) หรืออาจจะให้ต่างคนต่างใช้ปากดูดหรือเสียบอวัยวะเพศให้แก่กัน (Fellatio) ตลอดจนทำการร่วมเพศทางทวารหนัก (Sodomy) โดยที่ผู้แสดงเป็นฝ่ายกระทำ (Active) เอาอวัยวะเพศสอดเข้าไปในทวารหนักของผู้ถูกระทำ (Passive) และผู้ถูกระทำนี้ เมื่อเวลาสำเร็จความใคร่ก็จะหลั่งน้ำอสุจิออกมาเช่นเดียวกับผู้กระทำเหมือนกัน

สำหรับพฤติกรรมรักร่วมเพศระหว่างหญิงนั้น จะต่างกับชายตรงที่รักร่วมเพศหญิงจะมีการแสดงออกทางความรู้สึกและอารมณ์ทางเพศอย่างนุ่มนวลและอ่อนหวานมากกว่า วิธีการของผู้ชาย โดยวิธีจูบได้สัมผัสร่างกายบริเวณเต้านมและอวัยวะเพศ รวมทั้งมีการเสียบอวัยวะเพศซึ่งกันและกันด้วย การนำอวัยวะเพศชายเทียม (Artificial Penis) มาใช้ใส่เข้าไปในช่องคลอดของอีกฝ่ายหนึ่งมีน้อย เพราะอาจทำให้เกิดบาดเจ็บขึ้นได้ พฤติกรรมรักร่วมเพศในหญิงนี้ทำให้ทั้งคู่บรรลุจุดสุดยอดได้บ่อยกว่าการร่วมเพศกับชายเสียอีก

1.3 รักร่วมเพศชาย (Male homosexual) ชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีชื่อเรียกกันว่า เกย์ (Gay) ดังนั้น ผู้ที่แสดงบทบาทของผู้กระทำในพฤติกรรมทางเพศ จึงเรียกว่าเกย์คิง (Gay King) ส่วนผู้ที่แสดงบทบาทเป็นผู้ถูกระทำเรียกว่า เกย์ควีน (Gay queen) และมีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า พวกเกย์คิงจะมีรูปร่างแข็งแรงกล้าสันท่าทางเป็นชาย ส่วนพวกเกย์ควีนจะมีท่าทางนุ่มนวล กระจุกกระจิกเหมือนผู้หญิง แต่เนื่องจากอารมณ์และท่าทางของพวกรักร่วมเพศนี้มีแตกต่างกันได้หลายอย่าง ข้อสังเกตดังกล่าวจึงไม่แน่นอนเสมอไป

จากรายงานของคินซีย์ (Kinsey 1948) ในอเมริกาปรากฏว่า จากการสำรวจชายอเมริกา 5,000 คน พบว่าร้อยละ 37 ของชายที่มีอายุเลยวัยรุ่นไปแล้ว เคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมาแล้วอย่างน้อยครั้งหนึ่งจนถึงขนาดสำเร็จความใคร่ ถ้าคิดเฉพาะชายที่มีอายุเกิน 35 ปี และยังไม่ได้แต่งงานแล้วรักร่วมเพศจะมีถึงร้อยละ 50, ในพลเมืองชาวผิวขาวของอเมริกานั้น พบว่าชายที่เป็นรักร่วมเพศสิ้นเชิงมีประมาณร้อยละ 4

ในประเทศอังกฤษ ได้เคยมีผู้รายงานไว้ (Hauser 1965) ว่า รักร่วมเพศชายในอังกฤษนั้นมีหลายแบบด้วยกัน เช่น แบบที่แต่งงานแล้วมีบุตรแล้ว ซึ่งพบได้จากทั้งคนชั้นสูง คนชั้นกลางและคนระดับคนงาน ตลอดจนถึงคนที่ศีลธรรมเสื่อมโทรมมาก แบบที่สองคือคนหนุ่มที่ไม่สามารถปรับจิตใจได้ว่าคนเป็นเพศอะไร เป็นคนที่ชอบทั้งหญิงและชาย (Bisexual) และอาจจะมีคู่ควงพร้อมกันทั้งเพศหญิงและชายก็ได้ แบบที่สามเป็นรักร่วมเพศที่แยกตัวเองจากเพศชาย ชีวิตของเขาตั้งแต่ในวัยเด็กจะสมาคมอยู่แต่เฉพาะในหมู่เพศหญิง แบบที่สี่รักร่วมเพศที่ถือเป็นการอาชีพ โดยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพื่อเงินหรือสิ่งตอบแทน

พวกนี้จะเป็นคนหนุ่มซึ่งเป็นที่ต้องการรักร่วมเพศประเภทที่ไม่อาจหาคู่ได้ด้วยตนเอง โดยพวกนี้จะเรียกเงินตอบแทนจากการบริการทางเพศแก่ผู้ที่ต้องการ แบบที่ห้าคือรักร่วมเพศที่มีการอยู่ร่วมกันระหว่างชายหนุ่ม 2 คน ซึ่งคนทั้งสองนี้จะปรนนิบัติต่อกันอย่างสามีภรรยา รวมทั้งจะมีความสนใจต่อสิ่งต่างๆ คล้ายคลึงกัน คนทั้ง 2 นี้จะมีความรู้สึกต่อกันอย่างลึกซึ้ง การแยกทางกันอาจทำให้เกิดฆาตกรรมหรืออัตวินิบาตกรรมตามมาได้ แบบที่หกเป็นรักร่วมเพศที่สำนึกบาปหรือสำนึกผิดอยู่ตลอดเวลา และมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นครั้งคราว เมื่อแสดงออกครั้งหนึ่งแล้วจะประนามตนเองว่าได้ทำสิ่งที่เป็นการผิด เป็นความชั่ว แต่ถึงเวลาก็อดไม่ได้ที่จะต้องไปประกอบกิจกรรมรักร่วมเพศอีก นอกจากนี้ยังมีแบบอื่นๆ อีก

1.4 รักร่วมเพศหญิง (Female homosexual) พฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงมีชื่อเรียกว่าเลสเบียนนิสม์ (Lesbianism) และหญิงที่เป็นรักร่วมเพศเรียกว่าเลสเบียน และรักร่วมเพศหญิงนั้น นอกจากพบได้น้อยกว่าชายแล้วยังไม่ค่อยมีปัญหาทางสังคมเหมือนพวกรักร่วมเพศชาย

รักร่วมเพศหญิงที่เป็นอย่างสิ้นเชิง กับรักร่วมเพศหญิงที่เป็นชั่วคราวซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของรักร่วมเพศหญิงนั้น แยกจากกันได้ยาก แต่พวกรักร่วมเพศหญิงบางคนอาจแสดงออกทางท่าทางและการแต่งตัวได้ พวกที่แต่งตัวและมีท่าทางเป็นชายนั้นพอเห็นได้ง่าย ส่วนพวกที่แสดงบทบาทเป็นฝ่ายถูกระงับหรือเป็นบทบาทหญิงในพฤติกรรมทางเพศ จะไม่มีอะไรที่เราจะทราบได้ รักร่วมเพศหญิงที่แสดงบทบาทเป็นเพศใดเพศหนึ่งนั้นอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ไม่คงที่ตลอดไป

จากการสำรวจในหญิงอเมริกัน มีผู้พบว่า (Gebhard 1968) รักร่วมเพศหญิงเกือบทั้งหมดพบในหญิงที่ไม่ได้แต่งงาน หรือเกิดขึ้นในช่วงก่อนแต่งงาน, ประมาณ 1 ใน 3 ของหญิงทั้งหมดเกิดมีความรู้สึกทางเพศต่อเพศหญิงด้วยกัน และประมาณร้อยละ 20 ระบุว่ามีการสัมผัสร่างกายระหว่างเพศเดียวกันเกิดขึ้น ซึ่งเกือบทั้งหมดเกิดในระยะก่อนแต่งงาน และจำนวนของหญิงที่มีประสบการณ์รักร่วมเพศนั้น จะเปลี่ยนไปตามอายุ เช่น ช่วงอายุ 15-20 ปี ประสบการณ์รักร่วมเพศเพียงร้อยละ 2-3 ถ้าช่วงอายุ 20-30 ปี จะมีถึงร้อยละ 5-8 และจะพบได้ถึงร้อยละ 10 ในคนอายุระหว่าง 30-40 ปีที่ยังไม่ได้แต่งงาน ส่วนหญิงที่แต่งงานแล้วทุกกลุ่มอายุมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพียงร้อยละ 1, มีเพียงร้อยละ 3 ของหญิงที่ไม่ได้แต่งงานเท่านั้นที่เป็นรักร่วมเพศโดยสิ้นเชิงและยกเว้นในบางรายเท่านั้น รักร่วมเพศหญิงส่วนมากจะมีพฤติกรรมอยู่ภายในเวลาจำกัดโดยทั่วไปไม่เกิน 3 ปี เท่านั้น

รักร่วมเพศหญิงนั้นต่างกับรักร่วมเพศชายอีกประการหนึ่งก็คือไม่ค่อยมีการเปลี่ยนคู่บ่อยเหมือนรักร่วมเพศชาย ประมาณครึ่งหนึ่งของรักร่วมเพศหญิงมีคู่เพียง

คนเดียวประมาณร้อยละ 20 มีคู่ 2 คน และที่เหลือมีคู่ 3 คน หรือมากกว่า ดังนั้นพบว่า รักร่วมเพศหญิงจะมีการอยู่ร่วมกับคู่ของตนยังยืนกว่ารักร่วมเพศชาย และก็มีอารมณ์ หึงหวงคู่ของตนได้รุนแรงเช่นกัน

1.5 **รักร่วมเพศกับโรคจิตโรคประสาท** โดยทั่วไปรักร่วมเพศนั้น ไม่ถือว่าเป็นโรคหรือความผิดปกติ ดังนั้นเมื่อไม่ใช่โรคจึงไม่มีความจำเป็นจะต้องรักษาแต่อย่างใด สำหรับบางรายผู้ที่เป็นรักร่วมเพศที่มีปัญหาในการดำรงชีวิตหรือต้องการเปลี่ยนวิถีชีวิตก็อาจจะพยายามแก้ไขพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนได้ตามต้องการ โดยขอความช่วยเหลือจากจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาที่มีความชำนาญในสาขานี้ได้ สำหรับรักร่วมเพศที่พอใจวิถีชีวิตของตนก็ไม่จำเป็นต้องแก้ไขแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม รักร่วมเพศบางรายอาจพบร่วมกับโรคประสาทบางชนิด และบางรายอาจเกี่ยวข้องกับโรคจิตชนิดระวางอยู่ด้วย พวกนี้ถ้าได้รับการรักษาโรคประสาท และโรคจิตแล้ว พฤติกรรมรักร่วมเพศจะหายไปด้วย

1.6 **ความรู้สึกทางจิตใจ** เนื่องจากพวกรักร่วมเพศส่วนใหญ่เป็นคนที่มีความรู้สึกทางจิตอย่างเต็มที่แต่มีปัญหาทางจิตใจบางประการ ดังนั้นอาจแบ่งรักร่วมเพศออกตามความรู้สึกทางจิตใจออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

(1) พวกที่รู้สึกว่าตนเป็นเพศตรงข้ามกับเพศที่แท้จริงของตัวเอง เช่น ชายรู้สึกว่าตนเป็นเพศหญิง หรือหญิงที่รู้สึกว่าตนเป็นเพศชาย พวกนี้ต่อมาได้มีผู้จัดเป็นพวกที่เรียกว่า Transsexualism ซึ่งแยกออกจากพวกรักร่วมเพศดั้งเดิมอธิบายแล้ว

(2) พวกที่รู้สึกว่าตนยังเป็นเพศเดิมของตนอยู่ แต่ความพอใจทางเพศของเขาจะเกิดกับคนเพศเดียวกัน หรืออาจจะยังมีความพอใจในทางเพศต่อเพศตรงข้ามด้วยดังได้กล่าวมาแล้ว

(3) พวกสุดท้าย เป็นพวกที่รู้สึกว่าตนเองเป็นเพศพิเศษซึ่งไม่ใช่ทั้งเพศชายและเพศหญิง

1.7 **รักร่วมเพศกับอาชญากรรม** พฤติกรรมรักร่วมเพศนี้ หลายประเทศ เช่นอังกฤษ สหรัฐอเมริกา และเยอรมัน มีกฎหมายห้ามโดยตรง โดยเฉพาะพฤติกรรมรักร่วมเพศชายเป็นความผิดอาญา แต่ในประเทศอังกฤษ ตั้งแต่ ค.ศ. 1967 (พ.ศ. 2510) เป็นต้นมา ได้มีการแก้ไขกฎหมายในเรื่องนี้ใหม่ โดยไม่ถือว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศชายที่ผู้กระทำมีอายุกว่า 21 ปี และเต็มใจร่วมกันประกอบพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นเป็นความผิด แต่การกระทำนั้นต้องไม่เป็นที่เปิดเผยต่อบุคคลที่ 3 หรือไม่เป็นการกระทำในที่สาธารณะ

กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 ซึ่งถูกยกเลิกไปโดย พ.ร.บ. ให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 ในมาตรา 242 มีบทบัญญัติที่ถือว่ารักร่วมเพศเป็นความผิดดังนี้

“ผู้ใดกระทำชำเราผิดธรรมชาติด้วยชายก็ดี ด้วยหญิงก็ดี หรือชำเราด้วยสัตว์เดียรฉานก็ดี ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษ.....”

ในประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่มีบทบัญญัติทำนองดังมาตรา 242 ในกฎหมายลักษณะอาญาเลข ดังนั้นพฤติกรรมรักร่วมเพศในปัจจุบันจึงไม่มีความผิดอาญา แต่ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศโดยเฉพาะที่เป็นชายอาจกระทำความผิดที่เกี่ยวกับเพศได้ เช่น ความผิดที่เกี่ยวกับการอนาจาร ความผิดที่เกี่ยวกับการค้าประเวณี เป็นต้น นอกจากนี้พวกรักร่วมเพศอาจกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายหรือกระทำความผิดฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาก็ได้ เนื่องจากอารมณ์หึงหวง ซึ่งก็เหมือนกับคนทั่วไปนั่นเอง

ตอน 2 กฎหมายกับพฤติกรรมผิดปกติทางเพศ

จากที่ได้ศึกษาพฤติกรรมผิดปกติทางเพศประเภทต่างๆ มาแล้วในตอน 1 จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมผิดปกติทางเพศนั้นมีทั้งพฤติกรรมเฉพาะตนเอง กับพฤติกรรมที่กระทำต่อผู้อื่น ซึ่งอาจจะเป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อกฎหมายบ้านเมืองในบางกรณี

ดังนั้น ถ้าพิจารณาในแง่กฎหมายแล้วบุคคลผู้มีพฤติกรรมผิดปกติทางเพศ อาจกระทำความผิดกฎหมายได้ใน 3 ลักษณะ คือ.

1. พฤติกรรมที่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายโดยตรง
2. พฤติกรรมที่จะเป็นความผิดต่อเมื่อผู้กระทำไม่ยินยอม
3. พฤติกรรมที่เป็นเหตุจูงใจให้กระทำความผิด

1. พฤติกรรมที่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายโดยตรง

1.1 รักร่วมเพศ บางประเทศมีบทบัญญัติห้ามไว้โดยตรง ถือเป็นความผิดทางอาญา (กฎหมายไทยปัจจุบันไม่เป็นความผิด)

1.2 ซาดิสม์ เป็นพฤติกรรมที่เป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกาย หรือฐานฆ่าผู้อื่น ความผิดทำนองนี้ แม้ผู้เสียหายจะยินยอม ความยินยอมนั้นไม่อาจยกเว้นความผิดได้ จึงนับว่าเป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายในกลุ่มนี้

1.3 การชอบอวดอวัยวะเพศ (Exhibitionism) การกระทำในลักษณะนี้เป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา 388 โดยตรง

1.4 การมีความต้องการทางเพศกับเด็ก (Pedophilia) การกระทำในลักษณะนี้อาจมีความผิดฐาน จำคุก หรืออนาจารเด็กอายุต่ำกว่า 13 ปีได้ แล้วแต่กรณี

1.5 การมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ (Zoophilia) อาจมีความผิดฐานกระทำทารุณสัตว์ ตาม ป.อ.มาตรา 381 ได้

1.6 การมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างสมาชิกในครอบครัว (Incest) พฤติกรรมเช่นนี้หลายประเทศมีบทบัญญัติลงโทษ โดยถือเป็นความผิดอาญา (ในประเทศไทย ไม่มี ความผิดชนิดนี้)

2. พฤติกรรมที่จะเป็นความผิดต่อเมื่อผู้กระทำไม่ยินยอม

การกระทำผิดกฎหมายของบุคคลในกลุ่มนี้ ได้แก่

2.1 รักร่วมเพศ ถ้าผู้ถูกกระทำไม่ยินยอม การกระทำนั้นย่อมเป็นความผิดฐานอนาจาร

2.2 การพอใจทางเพศจากการดูไถ่ร่างกายเพศตรงข้าม ถ้าผู้ถูกกระทำไม่ยินยอม การกระทำนั้นย่อมเป็นความผิดฐานอนาจาร

3. พฤติกรรมที่เป็นเหตุจงใจให้กระทำความผิด

พฤติกรรมในกลุ่มนี้ ได้แก่

3.1 การพอใจทางเพศกับวัตถุ อาจเป็นเหตุจงใจให้กระทำผิดฐานลักทรัพย์

3.2 การเป็นนักร้อง อาจเป็นเหตุจงใจให้กระทำความผิดฐานบุกรุก, ฐานทำให้เสียทรัพย์

3.3 การมีความต้องการทางเพศกับเด็ก อาจเป็นเหตุจงใจให้กระทำผิดฐานพรากเด็กหรือพรากผู้เยาว์เพื่อการอนาจาร

3.4 การมีความต้องการทางเพศกับศพ อาจเป็นเหตุจงใจให้กระทำผิดฐานฆ่าผู้อื่น

ตอน 3 กะเทยกับกฎหมาย

คำว่ากะเทยตามรูปศัพท์แปลว่า คนหรือสัตว์ที่ไม่ปรากฏว่าเป็นเพศชายหรือหญิง ซึ่งตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Hermaphrodites หมายความว่าคนที่มีความพิการหรือความผิดปกติของอวัยวะสืบพันธุ์มาแต่กำเนิด โดยทำให้ดูจากอวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกไม่อาจตัดสินได้ว่าผู้นั้นเป็นชายหรือหญิง ในกฎกระทรวงฉบับที่ 46 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. 2497 ได้บัญญัติไว้ให้ “กะเทย” (Hermaphroditism) เป็นโรคหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นโรคซึ่งไม่สามารถจะรับราชการทหารได้

เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าคำว่า “กะเทย” นั้นความหมายที่แท้จริงมิได้เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผิดปกติทางเพศชนิดใดเลย แต่คนทั่วไปนำคำว่า “กะเทย” มาใช้ผิดไปจากความหมายทางวิชาการดังนั้นตอนนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ข้อคือ

1. ประเภทของกะเทยทางวิชาการ
2. ความหมายของ กะเทยที่ใช้กันทั่วไป

1. ประเภทของกะเทยทางวิชาการ

ในทางวิชาการ กะเทยยังแบ่งออกเป็น 2 พวกใหญ่ ๆ คือ

(1) กะเทยแท้ (True-hermaphrodites) หมายถึงผู้ที่มีต่อมเพศทั้งชายหญิงอยู่ในคนคนเดียวกัน คือมีทั้งรังไข่และลูกอัณฑะ

(2) กะเทยเทียม (Pseudo-hermaphrodites) หมายถึงผู้ที่มีต่อมเพศของเพศใดเพศหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่ลักษณะของอวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกไม่ตรงกับต่อมเพศนั้น เช่น คนมีอัณฑะแต่อวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกคล้ายเป็นหญิงคือมีเป็นช่องคล้ายช่องคลอดตื้นๆ ตัวองคชาตหดเล็กคล้ายต่อมกระสันต์ ลูกอัณฑะไม่ได้อยู่ในถุงอัณฑะ แต่อยู่ที่บริเวณขาหนีบหรืออยู่ภายในช่องท้อง พวกนี้เรียกกะเทยเทียมชาย (Male pseudo-hermaphrodites) หรือพวกที่มีรังไข่ซึ่งเป็นต่อมเพศของหญิง แต่อวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกมองดูคล้ายเพศชาย พวกนี้เรียกว่ากะเทยเทียมหญิง (Female pseudo-hermaphrodites)

ในปัจจุบันนี้ความผิดปกติในกลุ่มนี้ (กะเทย) ในภาษาอังกฤษเรียกรวมๆ กันว่า Intersex (อาจแปลว่าคนกึ่งเพศ)

2. ความหมายของกะเทยที่ใช้กันทั่วไป

คำว่ากะเทยที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปนั้น นอกจากจะใช้ตามความหมายทางวิชาการ ยังใช้เรียกพวกพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มหลงเพศและลักเพศและรวมถึงกลุ่มรักร่วมเพศ เข้าไว้ด้วย ซึ่งไม่ตรงตามความหมายทางวิชาการดังที่กล่าวมาแล้ว และแม้แต่นักวิชาการบางคนก็ยังเข้าใจผิดไปว่าคำว่า “กะเทยเทียม” นั้นหมายถึงพวกพฤติกรรมทางเพศ กลุ่มที่กล่าวมาแล้วด้วย

เอกสาร

1. สุด แสงวิเชียร, การศึกษาร่างกายและฮอร์โมนของลักเพศ (รายงานเบื้องต้น) จพสท 2504; 44:443-50.
2. อรุณ เขาวนาศัย. ความผิดปกติทางเพศในผู้ป่วยไทย วสจท. 2516; 18:211-14,
3. สมโภชน์ สุขวัฒนา. การรักษาผู้ป่วยรักร่วมเพศ. วสจท 2516; 18: 119-29.
4. ชำรง ทศนาญชลี เพศกับอาชญากรรม. วสจท. 2521; 23:345-53.
5. สุพัฒนา เศษดิวงค์ ณ อยุธยา, พูนทรัพย์ นุชปชำรง, นงเยาว์ กุลโฆษะ, ชูชาติย์ ปานปรีชา (บ.ก.) ตำราจิตเวชศาสตร์ ของสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. กทม: โรงพิมพ์อักษรไทย, 2520.
6. สมภพ เรืองตระกูล. คู่มือจิตเวชศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กทม.: ห้างหุ้นส่วนสามัญ โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ 2524.
7. เอนก อารีพรอค, สุวัทนา อารีพรอค. เรียนรู้เรื่องเพศ. กทม.: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
8. สมสวาท ชะสาวรรณ. รักร่วมเพศในเพศหญิง.วารสารนิติวิทยาศาสตร์ 2508; 4: 37-49
9. วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์. คู่มือการชันสูตรพลิกศพ. กรุงเทพฯ : โครงการตำรา-ศิริราช, 2524.
10. วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์. ฆาตกรรมฆาตกรรม, สารศิริราช 2528; 37:157-61.
11. Ford, CS, Beach FA. Formen der Sexualitat. Berlin: Colloquium Verlag Otto H. Hess, 1968.
12. Walker, K. Sexual behavior-creative and destructive. Arrow ed. London: Arrow Books,1986.
13. Hauser, R. The homosexual society. London : Mayflower-Dell Paperback, 1965.
14. Gebhard, PH, Raboch, J, Giese, H. Die Sexualitat der Frau. Hamburg:Rowoht Taschenbuch Verlag GmbH, 1968.\
15. Green, R, Money J. (ed.) Transexualism and sex-reassignment. Baltimore: John Hopkins 1969.
16. Power, DJ. Sexual deviation and crime. Med Sci Law 1976; 16:111-28.
17. Kosa, F, Varha, M, Viragos-kis, E, Szilard, J. Sodomie (Zoophilie, Bestialitat) Arch Kriminol 1979; 164:36-44.
18. Cabanis, D. Weiblicher Exhibismus. Z Rechtsmedizin 1972; 71:126-33.
19. Hirschfeld, M. Sexual anomalies and perversions. London : Encyclopaedic Press, 1962.

